Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător Crigan Dragoș)
Dosarul nr. 2r-4012/23
nr. 2-23157015-02-2r-06122023

D E C I Z I E

13 februarie 2024 ***mun. Chișinău***

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componență:
Președintele completului, judecătorul ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând recursul declarat de B.C. „*****” S.A. împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24.11.2023, prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. „*****” S.A. către S.R.L. „*****” și ***** ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

La data de 03.11.2023, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, a fost repartizată în mod aleatoriu cererea de chemare în judecată depusă de B.C. „Maib” S.A. către S.R.L. „*****” și ***** ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cereriii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului supra bunurilor și mijloacelor bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâților S.R.L. „*****” și ***** ***** în limita pretențiilor din acțiune în mărime de 1 018 359,22 lei.

În motivarea cererii de asigurare a acțiuni, reclamantul a declarat că prin cererea de chemare în judecată B.C. „*****” S.A. a solicitat instanţei de judecată adoptarea unei hotărâri judecătoreşti privind încasarea în mod solidar de la S.R.L. „*****” (IDNO *****) şi ***** în beneficiul BC „MAIB” SA a datoriilor aferente contractului de credit nr.CC202205S877/4533/1 din 06.05.2022 şi contractului de credit nr. CC202209S877/11390/1 din 29.09.2022 care la situaţia

din 17.10.2023 constituia suma de 1 018 359,22 lei, cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 30 550,78 lei şi eventual a cheltuielilor judiciare suportate pe parcursul examinării prezentei cereri.

Conform art.175 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

Măsurile de asigurare a acţiunii constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor (încheierilor) judecătoreşti pronunţate, precum şi să contribuie la păstrarea situaţiei litigioase în instanţa de judecată.

Prin urmare, aplicarea măsurilor de asigurare contribuie real la prevenirea unei pagube iminente şi astfel, constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea crea dificultăţi sau ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin Hotărârea nr. 32 din 24.10.2003 (pct.32) Plenul Curţii Supreme de Justiţie a explicat, că la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica:

• raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare.

• probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

• dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare), etc.

La semnarea contractelor de credit pârâtul S.R.L. „*****” a declarat venituri care ar fi suficiente pentru efectuarea plăţilor conform graficelor stabilite de părţi şi şi-a asumat obligaţia ca plăţile în vederea rambursării creditelor, achitării dobânzilor, a comisioanelor şi a altor plăţi să le efectueze lunar. Astfel, în situaţia în care pârâtul admite restanţe la efectuarea plăţilor, există o bănuială rezonabilă, că acesta intenţionat se eschivează de la onorarea obligaţiunilor de plată asumate.

Faptul, că pârâţii nu achită datoria faţă de B.C. „*****” S.A. poate însemna şi incapacitatea de plată a acestora.

Menţionează, că suma datoriei solicitată a fi încasată prevalează proeminent indicatorii privind salariul mediu lunar pe economie în anul curent, care constituie 11 700 lei (sursa - Monitorul Oficial al RM).

De asemenea, mărimea datoriilor aferente contractelor de credit menţionate se majorează zilnic din contul dobânzilor și comisioanelor calculate pentru utilizarea creditului.

Având în vedere faptul, că mărimea datoriilor aferente contractelor de credit se majorează zilnic, consideră că în scopul evitării achitării datoriilor faţă de bancă, pârâtul ar putea înstrăina bunurile pe care le deţine şi o eventuală hotărâre adoptată în favoarea băncii nu va putea fi executată, dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

Astfel, mărimea datoriilor restante acumulate ar putea determina pârâtul să evite onorarea obligaţiunilor faţă de bancă aferente contractelor de credit menţionate şi aceste acţiuni ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti şi, respectiv, ar duce la imposibilitatea achitării datoriei faţă de bancă.

Menţionează că pe rolul judecătoriei Chişinău, sediul Central se află cererea întroductivă de intentare a procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L. „*****” ce demonstrază incapacitatea acesteia

Prin reclamaţiile expediate pârâtului B.C. „*****” S.A. a solicitat rambursarea anticipată a creditelor şi achitarea datoriei aferente contractelor de credit, însă datoria n-a fost achitată.

Atenţionează asupra faptului, că înstrăinarea bunurilor deţinute cu drept de proprietate, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, ar duce inclusiv la cauzarea unui prejudiciu B.C. „*****” S.A., or veniturile instituţiilor bancare sunt obţinute preponderent din activitatea de creditare, iar perturbarea acestei activităţi poate avea un impact negativ asupra întregului mediu de afaceri din Republica Moldova.

Astfel, în lipsa unei încheieri de asigurare a acţiunii în favoarea B.C. „*****” S.A., mijloacele băneşti care ar putea fi obţinute în rezultatul vânzării bunurilor pârâtului vor fi distribuite altor creditori, iar suma rămasă după satisfacerea creanţelor va fi restituită acestuia.

Din considerentele menţionate o eventuală hotărâre adoptată în favoarea B.C. „*****” S.A. nu va putea fi executată, dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acesteia.

Menționează, că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, au un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

Atrage atenţia asupra faptului, că în conformitate cu punctului 3 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.32 din 24.10.2003 instanţele vor reţine că solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanţă, întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul, că deşi solicitantul a depus toată diligenţa, nu a reuşit să afle informaţia necesară, în asemenea cazuri, judecătorul sau instanţa va emite titluri executorii, accentuând sarcina executorilor judecătoreşti de a evalua bunurile imobile pe care se aplică sechestrul, de a identifica sumele de bani disponibile în conturile debitorului în oricare din băncile din RM şi de a nu depăşi valoarea acţiunii.

Potrivit art.27 alin.(4) din Codul de executare, executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acţiunii în limitele valorii revendicărilor din acţiune.

Mai mult ca atât, conform aceluiaşi articol, în cazul în care instanţa de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicţii sau sechestre tuturor bunurilor pârâtului, ţinând cont de prevederile art.176 din Codul de procedură civilă. La cererea pârâtului, în cazul când acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depăşeşte esenţial valoarea acţiunii, se menţin sub sechestru doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acţiunii.

Astfel, din normele menţionate rezultă expres faptul, că:

• reclamantul poate solicita instanţei de judecată asigurarea acţiunii fără a individualiza sau indica exact bunurile mobile şi imobile ale pârâtului pe care solicită aplicarea sechestrului;

• asemenea cereri de asigurare a acţiunii pot fi admise de instanţa de judecată;

• în cazul în care instanţa de judecată nu indică expres bunurile pe care urmează a fi aplicat sechestru, sarcina identificării acestor bunuri sau a mijloacelor băneşti ale pârâtului aparţine executorului judecătoresc.

Totodată menţionează, că B.C. „*****” S.A. este în imposibilitate de a identifica şi de a prezenta instanţei de judecată şi altă informaţie privind bunurile

proprietate a pârâtului, deoarece în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, prelucrarea numărului de identificare de stat (IDNP) al persoanei fizice, a amprentelor digitale sau a altor date cu caracter personal, având o funcţie de identificare de aplicabilitate generală, este limitată şi poate fi efectuată numai în anumite condiţii:

a) subiectul datelor cu caracter personal şi-a dat consimţământul.

b) prelucrarea este prevăzută în mod expres de legislaţie.

Având în vedere faptul, că B.C. „*****” S.A. nu deţine consimţământul pârâtului privind prelucrarea datelor cu caracter personal, acţiunile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea identificării bunurilor, care aparţin pârâtului cu drept de proprietate nu pot fi întreprinse de către bancă, acestea constituind prerogativa executorului judecătoresc, care eventual va primi spre executare documentele executorii privind asigurarea acţiunii.

Conform prevederilor art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

Conform art. 177 Cod de procedură civilă, cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează pricina în ziua depunerii, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

De asemenea cu referire la jurisprudenţa CEDO unde este consacrat principiul „dreptului la executare”, Curtea în jurisprudenţa sa constantă expusă inclusiv în cauza Hornsby contra Greciei, 19.03.1997, cu referire la art. 6 care consfinţeşte dreptul la un proces echitabil şi dreptul de acces la un tribunal, stabileşte că drepturile în faţa judecătorului şi implicit în faţa instanţei de judecată nu se rezumă doar la dreptul de a obţine o hotărâre judecătorească conform art. 6 (1) care ar rămâne iluzorie dacă nu ar fi însoţită de posibilitatea pentru cel care a obţinut-o de a obţine şi executarea acesteia. Dreptul la un tribunal devine neînsemnat dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o decizie judiciară definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi.

Reieşind din faptul, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătoreşti privind încasarea de la pârât a datoriilor faţă de B.C. „*****” S.A., având în vedere că aplicarea măsurilor

asigurătorii sub formă de sechestru nu contravine prevederilor art. 1 din Protocolul nr.1 al Convenţiei Europene pentru apărarea Drepturilor omului şi Libertăţilor Fundamentale, în temeiul art.art. 174, 175, 177 din Codul de procedură civilă, B.C. „*****” S.A. a solicitat instanţei de judecată, aplicarea sechestrului asupra bunurilor şi mijloacelor băneşti care aparţin cu drept de proprietate pârâţilor S.R.L. „*****” şi ***** în limita valorii pretenţiilor din acţiune suma de 1,018,359.22 lei.

Poziţia instanţei de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24.11.2023 a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare în cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. „*****” S.A. către S.R.L. „*****” și ***** ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu soluția instanței de fond, la 28.11.2023 B.C. „*****” S.A. a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii instanței de fond, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24.11.2023 cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie dispusă aplicarea măsurii de asigurare în sensul formulat.

Argumentele părţilor

În argumentarea cererii de recurs recurentul a indicat că, prin cererea de chemare în judecată B.C. „*****” S.A. a solicitat instanţei de judecată adoptarea unei hotărâri judecătoreşti privind încasarea în mod solidar de la S.R.L. „*****” şi ***** în beneficiul B.C. „*****” S.A. a datoriilor aferente contractului de credit nr.CC202205S877/4533/1 din 06.05.2022 şi contractului de credit nr. CC2022O9S877/11390/1 din 29.09.2022 care la situaţia din 17.10.2023 constituia suma de 1,018,359.22 lei, cheltuielilor privind achitarea taxei de stat în sumă de 30,550.78 lei şi eventual a cheltuielilor judiciare suportate pe parcursul examinării prezentei cereri.

Instanţa de fond a respins cererea B.C. „MAIB” S.A. de asigurare a acţiunii, indicând, că: „Reprezentantu reclamantullui a înaintat cererea privind aplicarea sechestrului pe bunurile mobile şi imobile a pârâţilor, fără a invoca argumenta şi justifica existenţa indicilor că, neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă

executarea unei hotărîri judecătoreşti, după cum statuiază art.175 Cod de procedură civilă RM, adică argumente justicative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare şi anume ce ar rezulta din pericolul de dispariţie a bunurilor acestora, eventuali indici referitoare la acţiunile de rea-credinţă ale pârâţilor de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei eventuale hotătări jidiciare".

Potrivit unei jurisprudenţe constante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune motivat legal în hotărârile adoptate asupra tuturor cerinţelor acţiunii și a argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (Cauza Garcia Ruiz vs Spania, hotărârea din 21.01.1999). Se reţine că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înţeles de către părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecţiile formulate de către părţi (principiul nr. 6 al Recomandarea nr. 5 din 1984 privind principiile de procedură civilă menite să îmbunătăţească funcţionarea justiţiei (adoptată de Comitetul Miniştrilor la 28 febr. 1984, la a 367-a reuniune a delegaţilor miniştrilor), ceea ce la cazul prezentei speţe este lipsă.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, Sediul Centru, în urma adresării Băncii, a fost respinsă cerinţa privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor şi mijloacelor băneşti care aparţin cu drept de proprietate pârâţilor în limita valorii pretenţiilor din acţiune calificând cererea ca fiind neîntemeiată, însă motivarea soluţionării respective nu-şi găseşte suport juridic, ba mai mult, vine să încalce drepturile creditorului B.C. „MAIB" S.A. şi să favorizeze debitorul şi fidejusorii să întreprindă acţiuni în vederea eschivării de la onorarea obligaţiilor ce-i revin conform contractelor de credit/ fidejusiune.

Astfel, consideră eronată afirmaţia instanţei de judecată precum că, cererea depusă este neîntemeiată, or banca a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin faptul, că pârâţii se eschivează cu rea-credinţă de la onorarea obligaţiunilor asumate conform contractelor de credit/fidejusiune.

Menționează, că la adoptarea încheierii recurate instanţa de judecată n-a ţinut cont de faptul, că datoria la S.R.L. „*****" la situaţia din 17.10.2023 constituia suma de 1018 359,22 lei, iar pârâţii nu-au întreprins careva acţiuni în vederea achitării datoriei faţă de bancă.

Necătând la acest fapt, în conformitate cu contractele de credit, Debitorul şi-a asumat obligaţia de a rambursa Creditul şi de a achita dobânzi lunar, iar la acordarea creditelor acesta a declarat venituri, care aparent ar fi fost suficiente pentru efectuarea plăţilor conform graficului stabilit.

Menţionează, că recentul B.C. „MAIB" S.A. a verificat în portalul judecătoriei Chişinău sediul Centru și a constatat că prin hotărârea judecătorească din 09.06.2022 s-a decis încasarea de la S.R.L. „*****" în beneficiul S.C."„*****" S.R.L. a datoriilor şi cheltuielilor de judecată.

Conform informaţiei din portalul instanţelor de judecată (se anexează) S.R.L. „*****" are statut de pârât şi în cadrul cauzei/cauzelor civile privind încasarea datoriei în favoarea:

S.C. „*****" S.R.L. (nr. dosarului 2-16658/2023, data înregistrării 04.08.2023);

S.C. „*****" S.R.L. (nr. dosarului 2-16658/2023, data înregistrării 11.08.2023);

S.C. „*****" S.R.L. (nr. dosarului 2c-2875/2023, data înregistrării 15.11.2023).

Din aceste motive B.C. „MAIB" S.A. consideră, că S.R.L. „*****" şi ***** ***** (administrator și asociat al întreprinderii) au dat dovadă de un comportament de rea-credinţă prin neinformarea despre angajamentele de plată asumate anterior faţă de alt creditor şi/sau asumarea ulterioară a obligaţiunilor faţă de alt creditor prin încheierea contractului de credit/împrumut cu aceasta.

Din aceste considerente afirmă cu certitudine, că probabilitatea recuperării datoriei în cazul unei eventuale hotărâri adoptate în favoarea băncii scade considerabil sau chiar face imposibilă recuperarea datoriei dacă nu vor fi întreprinse măsuri în vederea asigurării executării acestea.

Astfel, consider că este necesară aplicarea măsurilor de asigurare, or mărimea datoriilor restante acumulate ar putea determina pârâţii să evite onorarea obligaţiunilor faţă de bancă aferentă contractului de credit menţionat şi aceste acţiuni ar putea duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti şi respectiv, ar duce la imposibilitatea achitării datoriei faţă de bancă.

La soluţionarea problemei de asigurare a acţiunii instanţa de fond urma să ţină cont de principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale prevăzute de art.26 din Codul de procedură civilă, astfel încât nici una din părţi să nu fie avantajată sau defavorizată în raport cu cealaltă.

Instanţa de judecată n-a ţinut cont de cele invocate de către B.C. „MAIB” S.A., considerând că cererea este lipsită de suport probant.

Atrage atenţia asupra faptului, că în conformitate cu punctului 3 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.32 din 24.10.2003 instanţele vor reţine, că solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanţă, întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul, că deşi solicitantul a depus toată diligenţa, nu a reuşit să afle informaţia necesară, în asemenea cazuri, judecătorul sau instanţa va emite titluri executorii, accentuând sarcina executorilor judecătoreşti de a evalua bunurile imobile pe care se aplică sechestrul, de a identifica sumele de bani disponibile în conturile debitorului în oricare din băncile din RM şi de a nu depăşi valoarea acţiunii.

Potrivit art.27 alin.(4) din Codul de executare, executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acţiunii în limitele valorii revendicărilor din acţiune.

Mai mult ca atât, conform aceluiaşi articol, în cazul în care instanţa de judecată nu indică expres bunurile pe care se aplică măsurile de asigurare ori măsurile ce urmează a fi întreprinse, executorul judecătoresc este în drept să aplice interdicţii sau sechestre tuturor bunurilor pârâtului, ţinând cont de prevederile art.176 din Codul de procedură civilă. La cererea pârâtului, în cazul când acesta demonstrează documentar că valoarea bunurilor sechestrate depăşeşte esenţial valoarea acţiunii, se menţin sub sechestru doar bunurile a căror valoare acoperă valoarea acţiunii.

Astfel, din normele menţionate rezultă expres faptul, că:

- reclamantul poate solicita instanţei de judecată asigurarea acţiunii fără a individualiza sau indica exact bunurile mobile şi imobile ale pârâtului pe care solicită aplicarea sechestrului;
- asemenea cereri de asigurare a acţiunii pot fi admise de instanţa de judecată;
- în cazul în care instanţa de judecată nu indică expres bunurile pe care urmează a fi aplicat sechestru, sarcina identificării acestor bunuri sau a mijloacelor băneşti ale pârâtului aparţine executorului judecătoresc.

Totodată menţionează, că B.C. „MAIB” S.A. este în imposibilitate de a identifica şi de a prezenta instanţei de judecată altă informaţie privind bunurile proprietate a pârâtului, deoarece în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, prelucrarea numărului de identificare de stat (IDNP) al persoanei fizice, a amprentelor digitale

sau a altor date cu caracter personal, având o funcţie de identificare de aplicabilitate generală, este limitată şi poate fi efectuată numai în anumite condiţii:

a) subiectul datelor cu caracter personal şi-a dat consimţământul.

b) prelucrarea este prevăzută în mod expres de legislaţie.

Având în vedere faptul, că B.C. „MAIB” S.A. nu deţine consimţământul pârâtului privind prelucrarea datelor cu caracter personal, acţiunile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în vederea identificării bunurilor, care aparţin pârâtului cu drept de proprietate şi a eventualelor acţiuni din partea acestuia în vederea înstrăinării bunurilor nu pot fi întreprinse de către bancă, acestea constituind prerogativa executorului judecătoresc, care eventual va primi spre executare documentul executoriu privind asigurarea acţiunii.

În conformitate cu Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 2 din 07.07.2008 cu privire la aplicarea legislaţiei procesuale civile la întocmirea hotărârii şi încheierii judecătoreşti, instanţa judecătorească, la emiterea încheierii, este obligată să acorde atenţie deosebită motivelor care au determinat concluziile instanţei, cu referire la legea guvernantă.

În încheierea recurată, instanţa de judecată nu face referire la motivele care au determinat-o de a respinge cererea de asigurare a acţiunii înaintată de B.C. „MAIB” S.A.

Astfel, instanţa de judecată respingând cererea B.C. „MAIB” S.A. privind asigurarea acţiunii, n-a dat explicaţii nici la o cerinţă din cele invocate de către BC „*****” S.A. referitoare la aplicarea dispoziţiilor privind asigurarea acţiunii, or în cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat, reiterează că acest fapt se va considera o încălcare a art.6, par. 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Din cele expuse mai sus rezultă, că neluarea măsurilor de asigurare a acţiunii va face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti adoptată pe cauza dată, iar acest lucru ar cauza B.C. „MAIB” S.A. un prejudiciu material.

Conform art.239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii, trebuie să fie clară şi

simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

Astfel, cererea băncii privind asigurarea acţiunii este întemeiată, argumentată şi probată, B.C. „MAIB” S.A. în calitate de reclamant care pretinde apărarea unui drept încălcat şi care s-a adresat în instanţa de judecată pentru apărarea acestui drept cu respectarea cerinţelor stabilite de legislaţia în vigoare, inclusiv cu achitarea taxei de stat în mărime deplină, este în drept să pretindă asigurarea acţiunii sale, iar instanţa de judecată (în circumstanţele menţionate) este îndreptăţită să admită cererea băncii privind asigurarea acţiunii.

Din cele relatate mai sus rezultă, că prin neasigurarea acţiunii înaintate de B.C. „MAIB” S.A. privind încasarea de la părăţi în beneficiul B.C. „MAIB” S.A. a datoriei şi a cheltuielilor privind achitarea taxei de stat, instanţa de fond nu a asigurat un echilibru între interesele părţilor cointeresate, prin ce au fost încălcate drepturile B.C. „MAIB” S.A., care pretinde apărarea unui drept încălcat, inclusiv prin asigurarea acţiunii.

Termenul de declarare a recursului

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 181 alin.(2) CPC dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.

Din materialele cauzei se atestă că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost emisă la data de 24.11.2023, iar la data de 28.11.2023, B.C. „*****” S.A., a contestat-o cu recurs, circumstanță în care, Colegiul civil consideră că, cererea de recurs înaintată la 28.11.2023, a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 425 CPC.

Aprecierea instanţei de recurs

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor cererii de recurs și a materialelor cauzei, instanța de recurs consideră că, recursul declarat de B.C. „*****” S.A. urmează a fi admis din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În concordanță cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Conform art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii.

În corespundere cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Articolul 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reglementează că, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Din conținutul normelor citate supra, rezultă că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. Aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente (chestiunea privind aplicarea sau refuzul aplicării lor se soluționează rapid şi într-o procedură simplificată); au un caracter temporar; au

drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Concomitent, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica: raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există pericolum in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare; dacă măsura de asigurare solicitată nu corespunde cu însăși obiectul acțiunii, fapt care este inadmisibil.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiunii, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul și temeiul acțiunii principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judecătorești.

Astfel, Colegiul civil notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie încasarea din contul S.R.L. „*****” și a ***** ***** în beneficiul B.C. „*****” S.A. a datoriei în mărime de 1 018 359,22 lei, formată în baza contractului de credit nr. CC202205S877/4533/1 din data de 06.05.2022 şi contractului de credit nr. CC202209S877/11390/1 din data de 29.09.2022, care la situaţia din 17.10.2023 constituia suma de 1 018 359,22 lei.

Prin cererea de asigurare, reclamantul B.C. „*****” S.A. a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sub forma aplicării sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești care aparțin cu drept de proprietate pârâților S.R.L. „*****” și ***** *****.

Colegiul civil consideră că prima instanță eronat a constatat că reclamantul B.C. „*****” S.A., înaintând cerința de aplicare a sechestrului pe bunurile și mijloacele bănești în limita pretențiilor înaintate, nu a argumentat și justificat

existența indiciilor că neaplicarea măsurilor solicitate ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Or, în situația creată, B.C. „*****” S.A. nu dispune de nici o garanție reală de rambursare a sumei datorate de către S.R.L. „*****” și ***** *****, existând probabilitatea cauzării unui prejudiciu în contextul periculum in mora, adică pîrîții ar putea să întreprindă măsuri ce ar duce la dispariția, degradarea, înstrăinarea, risipirea sau proasta administrare a bunurilor sale, în scopul eschivării de la executare, ce va duce indubitabil la imposibilitatea executării hotărârii judecătoreștii în viitor.

Colegiul civil adnotează că, măsurile de asigurare a acțiunii urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe care ar demonstra faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziție judecătoresc.

Coroborând dispozițiile reiterate supra, cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil conchide că partea care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, în speță, reclamantul B.C. „*****” S.A. a probat că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

Or, după cum rezultă din materialele cauzei, potrivit informaţiei prezentate de recurent de pe portalul instanţelor de judecată, S.R.L. „*****” are statut de pârât şi în cadrul cauzelor civile privind încasarea datoriei în favoarea:

- S.C. „*****” S.R.L. (nr. dosarului 2-16658/2023, data înregistrării 04.08.2023);
- S.C. „*****” S.R.L. (nr. dosarului 2-16658/2023, data înregistrării 11.08.2023);
- S.C. „*****” S.R.L. (nr. dosarului 2c-2875/2023, data înregistrării 15.11.2023).

Astfel, Colegiul civil consideră că existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii confirmă întrunirea condițiilor stabilite de lege pentru aplicarea măsurilor de asigurare solicitate, și anume aplicarea sechestrului pe bunurile și pe mijloacele bănești din conturile pîrîților.

Totodată, Colegiul civil atestă că, măsurile de asigurare urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâților trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului, motiv din

care, se impune necesitatea asigurării acțiunii în limita valorii pretenției privind încasarea creditului restant ce constituie totalul sumelor restante conform contractelor specificate anterior, în cuantum de 133 143,02 lei (110 577,47 lei +22 565,55 lei).

Potrivit calculului datoriei S.R.L. „*****” la data de 17.10.2023, conform contractelor de credit încheiate cu B.C. „*****” S.A., la momentul înaintării cererii de chemare în judecată creditul restant constituie suma de:

1. 110 577,47 lei conform contractului nr. CC202205S877/4533/1 din data de 06.05.2022;
2. 22 565,55 lei conform contractului nr. CC202209S877/11390/1 din data de 29.09.2022 (f.d. 58).

În context, Colegiul civil reţine că, potrivit jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, procedura de executare este interpretată prin prisma dispozițiilor art. 6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, dreptul la justiție garantat de această normă protejează în egală măsură şi punerea în executare a hotărârilor judecătorești (cauza Burdov c. Rusiei, din 07.05.2002, Ruianu c. României din 17.06.2003, etc.).

În contextul analizei circumstanțiale efectuate, Colegiul civil atestă că, la caz, instanța de fond nu a efectuat o analiză obiectivă, completă şi sub toate aspectele de fapt şi de drept referitor la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii solicitată de reclamantul/recurent B.C. „*****” S.A.

În circumstanțele relevate supra, Colegiul civil consideră necesar de a admite recursul declarat de B.C. „*****” S.A., a casa încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24.11.2023, prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. „*****” S.A. către S.R.L. „*****” și ***** ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată; a emite o decizie prin care va admite parțial cererea de aplicare a masurilor de asigurare a acțiunii și a dispune aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, precum şi mijloacele financiare aflate la conturile bancare ale S.R.L. „*****” (IDNO *****) şi ***** (*****) în limita valorii datoriei (creditului) restant și anume în cuantum total de 133 143,02 lei.

În conformitate cu art. 426 alin. (3), art. 427 lit. c), 428 alin. (1), art. 238-241 CPC, ***Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de B.C. „*****” S.A.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24.11.2023 prin care a fost respinsă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. „*****” S.A. către S.R.L. „*****” și ***** ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și emite o decizie prin care:

Se admite parțial cererea de aplicare a masurilor de asigurare a acțiunii înaintată de B.C. „*****” S.A. și se dispune aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, precum şi mijloacele financiare aflate la conturile bancare ale S.R.L. „*****” (c/f *****) cu sediul în mun. Chișinău, *****, ap. 142 şi ***** (IDNO *****) cu domiciliul în mun. Chișinău, *****, ap. 142, în limita datoriei în sumă de 133 143,02 lei (una sută treizeci și trei mii una sută patruzeci și trei lei 02 bani), pînă la examinarea cauzei în fond.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov